

אמנם מדמלאנו הכא גבי והסקית את העדה
ואת צעירם דהש"ת שידד הטבע בשביל
ממונן של ישראל הרי כ"כ יקר ממונן של
ישראל אלל הקצ"ה עד שידד הטבע
עבור הממונ לכן אמרינן דגם לגוד גבוה
התורה חסה על ממונן של ישראל. יהי
איך שיהי עכ"פ ראות הספר חסידים מכאן
לענין שתי האדם קודם ל"ע כמח"ל :

לגבוה שפיר י"ל דל"ש בזה כלל התורה
חסה על ממונן של ישראל כיון דמה
שנוגע לענין גבוה ל"ש לומר התורה חסה
על ממונן של ישראל וכמו"ש התוס' יו"ט
פ"ח דשקלים דמה"ט ממשכנין על השקלים
אפי' את כסותו כיון דמשלך הכל יא"כ יש
סבירא גדולה לומר כן לענין התורה חסה
על ממונן של ישראל ג"כ דל"ש מה"ט .

פרשת תולדות

שניהם הי' כאחת וי"ל יותר דהרי באמת
שיעור קליטה ג' ימים וא"כ י"ל דנקלטו
שניהם כאחת או דקליטת השני הי' קודם
וממילא השני הי' ראשון גם להיפך .
רק דהפוסקים כתבו דרוב נקלטין מיד
וכיון דקיי"ל דבב"כ לא אזלינן בתר רוב
וא"כ קודם מתן תורה שהי' להם דין ב"כ
כיון שיעקב נולד אח"כ אמרינן דילמא
גם היפך אח"כ הי' ושפיר אזלינן בתר
לדה הודאית כיון דמילתא אין הכרע
כנ"ל :

(א) **בם'** סערת אליהו כתב בשם הגר"א
ז"ל ש"י לדייק בלשון הקרא בפי'
כי תלא שכתוב כי תהיינה לאיש וגו' וילדו
לו בנים האהובה והשנואה והי' הבן הבכור
לשנואה ולכאורה לריך להבין ש"י מקודם
לדת האהובה וא"כ איך הבן הבכור
לשנואה . וכתב הגאון ז"ל דנראה לענין
בכור לנחלה תליא בענין היפך מי שהוא
הבכור ליפך אע"ג דנולד אח"כ לו משפט
הבכורה ומעתה מדוקדק המקרא וילדה לו
בנים האהובה והשנואה אעפ"י והי' הבן
הבכור לשנואה וגו' כי הוא ראשית אונו
לו משפט הבכורה . ומשכחת לה שבא על
השנואה קודם לכן וילדה לט' ואח"כ בא על
האהובה וילדה לו' דהי' לידת בן האהובה
קודם ואעפ"י הבן הבכור לשנואה . ומקשין
העולם עליו מדברי רש"י ז"ל בקרא
ואח"כ יא' אחיו ש"י בשם המדרש דמן הדין
הי' מעבד שיעקב הי' ראשון ביפירה ורלה
להיות ראשון בלידה ויטול הבכורה מן הדין
זקשה למ"ל זאת הא בכור ליפירה הוא
ג"כ בכור וכיון שילא אחרון ע"כ הוא בכור
ליפירה כמ"ש רש"י ז"ל וא"כ ממילא הוא
בכור אלא ודאי דעיקר תליא בלידה :

אמנם לאחר העיון נלענ"ד דיש לעיין
עוד בזה. דלפי דעת הגר"א ז"ל
דדייק מקרא דראשית אונו נראה דאפי'
כשהיתה קליטת הטיפה השני' קודם
הראשונה מ"מ כיון דזה שיואל אחרון
ע"כ שהיתה הטיפה שלו יולאת ראשון וא"כ
הוא הי' ראשית אונו ולו משפט הבכורה
וכמו שאינו מגרע מה שנוולד אחרון
ה"ה שאינו מגרע מה שנוולד אחרון
כיון דסוף כל סוף הוא מטיפה ראשונה
וכיון דטיפה זו היתה של קיימא נולד ממנו
בן קיימא ה"ה בכור לנחלה :

אך באמת הקושיא על הגר"א ז"ל מדי
רש"י ז"ל בפשיטות לק"מ דהרי הכא
לא הי' השו"ט לענין הנחלה רק לענין
קדושת בכור וזה תליא עיקר בפטר רחם
כמפורש במו"ק. וממילא זה הבכור
שראו

והנה לכאורה לק"מ דאפי' אי נימא בן
דזה מוכרח דזה שילא אחרון הוא
מטיפה ראשונה אבל אינו מוכרח דיהי'
יפירתו קודם יפירת השני ויש לומר דקליטת